

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1179/2021
10.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Сањом Живановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Предрага Ћетковића и адвоката Јовице Ковачевића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 468/20 од 23.04.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 185/21 од 07.09.2021. године, у седници већа одржаној 10.02.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Предрага Ћетковића и адвоката Јовице Ковачевића, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 468/20 од 23.04.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 185/21 од 07.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 468/20 од 23.04.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, и због извршења продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. у вези члана 61. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 26.12.2015. године до 15.01.2016. године и истовремено одређено да ће се казна извршити на тај начин што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, с тим да не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, и одређено да уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 85. КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности забране вршења позива тржишног инспектора у трајању од три године од правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом на основу члана 91. и 92. КЗ окривљеном АА одузета је имовинска корист у износу од 57.121,06 динара, па је окривљени обавезан да у року од 15 дана по правноснажности пресуде и под претњом извршења суду уплати тај износ.

Наведеном пресудом на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. ЗКП обавезан је окривљени АА да плати суду трошкове кривичног поступка у износу од 80.128,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 185/21 од 07.09.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Предрага Ћетковића и адвоката Јовице Ковачевића, жалба окривљеног АА, као и жалба Основног јавног тужиоца у Старој Пазови, па је пресуда Основног суда у Старој Пазови К 468/20 од 23.04.2021. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Ћетковић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), 8) и 9) и став 2. тачка 1), повреда закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и повреде члана 388. став 4. и 5. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Јовица Ковачевић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, поднет, па је по оцени навода у захтевима нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА су неосновани.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Ћетковић у захтеву наводи да се у погледу продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, ради о правноснажно

пресуђеној ствари, јер су у радњама окривљеног садржани сви елементи дисциплинско-прекршајне одговорности, у односу на шта је против њега вођен дисциплински поступак пред државним послодавцем – Министарством трговине и Жалбеном комисијом Владе, у ком поступку му је коначним решењем изречена дисциплинска мера – казна – престанак радног односа, након чега је пред судом вођен управни спор и донета пресуда од стране Управног суда III-1У.14030/16 од 08.02.2019. године, што овај поступак чини судским. У захтеву се наводи да дисциплински поступак у коме је одлучивано о кривици за тежу повреду радне дужности, са истим инкриминисаним радњама несумњиво представља казнени поступак који искључује да се о истим питањима одлучује и поново изриче нова санкција истом лицу, због чега је правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Из списка предмета произилази да је Министарство трговине, туризма и телекомуникација донело решење о изрицању дисциплинске мере број 116-00-00014-3-2016-02 од 22.07.2016. године државном службенику АА распоређеном на радном месту ..., у звању саветника, у Одсеку у ..., Одељења тржишне инспекције у ..., којом му је изречена дисциплинска казна престанка радног односа окончањем Дисциплинског поступка покренутог Закључком Дисциплинске комисије број 116-00-000014-2016-02 од 05.07.2016. године, због тежих повреда дужности из радног односа из члана 109. став 1. тачка 2. Закона о државним службеницима, које је учинио незаконитим радом или пропуштањем радњи за које је државни службеник овлашћен ради спречавања незаконитости или штете вршећи инспекцијски надзор код три привредна субјекта СТР „ББ“ ... улица ..., СТЗ „ВВ“ ..., улица ... и ДОО „ГГ“ ..., улица ... и одлучено да државном службенику АА радни однос престаје даном коначности решења којим је дисциплинска казна изречена. Наведено решење потврђено је решењем Жалбене комисије Владе од 08.09.2016. године.

Кривични поступак против окривљеног АА вођен је, између осталог због продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. у вези члана 61. КЗ које је окривљени, према наводима изреке првостепене пресуде извршио као службено лице – ... инспектор, тако што је 07.11.2011. године у службену исправу, записник о извршеној контроли у СТР „ДД“ у ... улица ..., предузетника ЂЂ, унео неистините податке, да је извршио контролу по налогу начелника одељења, иако је начелник одељења ЕЕ тај налог издао ради контроле привредног субјекта СТР „ЖЖ“ у ..., улица ..., потписао и оверио службеним печатом, па је 04.02.2014. године у службену исправу записник о извршеној контроли у „ГГ“ ДОО ..., улица ... унео неистините податке да је извршио контролу наведеног привредног субјекта по налогу начелника који се односио на контролу истог привредног субјекта ДОО „ГГ“ ... само на адреси улица ..., па је дана 02.10.2014. године у службену исправу записник о извршној контроли у „ГГ“ ДОО ... да је извршио контролу наведеног привредног субјекта по налогу начелника одељења који је овај издао ради контроле истог привредног субјекта од ДОО „ГГ“ ... само на адреси улица ... и дана 03.03.2015. године у службену исправу записник о извршеној контроли у „ГГ“ ДОО ... улица ... унео неистините податке да је он као тржишни инспектор извршио контролу наведеног привредног субјекта по налогу начелника одељења који је издат ради контроле привредног субјекта СЗР „ВВ“ ... улица ..., као и да је све наведене записнике потписао у рубрици „Републички тржишни инспектор“ и оверио службеним печатом.

Имајући у виду наведено, у конкретном случају неспорно је да су против окривљеног АА поводом истог животног догађаја вођена два поступка и то дисциплински поступак правноснажно окончан решењем Жалбене комисије Владе који не обухвата све оштећене и све радње описане у изреци правноснажне пресуде којом је окривљени АА оглашен кривим и кривични поступак, који је правноснажно окончан пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и којима је окривљени АА оглашен кривим и осуђен на казну затвора.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП прописно је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји, ако је наступила застарелост кривичног гоњења или је гоњење искључено услед амнестије или помиловања или је ствар већ правноснажно пресуђена или постоје друге околности које трајно искључују кривично гоњење.

Устав Републике Србије у члану 34. став 4. гарантује правну сигурност у казненом праву, одредбом да нико не може бити гоњен ни кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен, или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен, а којим забранама подлеже вођење поступка за неко друго кажњиво дело. Наведени принцип садржан је у одредби члана 4. став 1. ЗКП којом је прописано да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена, или је поступак правноснажно обустављен.

Одредбом члана 4. став 1. Протокола број 7. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, прописано је да се никоме не сме поново судити, нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе за дело због кога је већ био правноснажно ослобођен или осуђен у складу са законом и кривичним поступком те државе.

Европски суд за људска права је заузео становиште да се члан 4. Протокола 7. мора схватити на начин да се забрањује казнени прогон или суђење за друго дело у мери у којој оно произилази из истоветних чињеница или чињеница које су у суштини битно исте као и прво кажњиво дело за које је већ донета правноснажна осуђујућа или ослобађајућа пресуда.

Уважавајући судску праксу Европског суда за људска права, Уставни суд Републике Србије поставио је критеријуме на основу којих се врши оцена да ли вођење поступка против окривљеног због дела које произилази из истог животног догађаја, представља повреду начела *ne bis in idem*, а ти критеријуми су: 1) да ли су оба поступка која су вођена против окривљеног, вођена за дело које по својој природи представља кажњиво дело, односно да ли је запређена санкција у дисциплинском поступку по својој природи казнено-правна; 2) да ли су дела због којих се окривљени казнено гони иста (*idem*); 3) да ли је постојала двострукост поступка (*bis*). Дакле, тек по испуњењу сва три критеријума може се говорити о пресуђеној ствари.

По налажењу Врховног касационог суда, вођење дисциплинског поступка по Закону о државним службеницима не испуњава критеријум поступка по кривичној оптужби и то пре свега у погледу казнене природе санкције која је по том Закону могла

бити изречена окривљеном. Правна природа санкција које су окривљеном АА могле бити изречене у дисциплинском поступку су статусног односно радно-правног карактера, будући да се дисциплинским мерама ограничавају или одузимају одређена права и положај, односно својства запосленог, дакле, све прописане санкције су везане за радно-правни статус лица против кога се води дисциплински поступак, а сврху санкције је могуће остварити само док се то лице налази у радном односу, те стога по својој природи нису казнено правне. Престанком тог статуса наведене санкције губе своју сврху и не могу се извршити па је дакле природа дела везана за радно-правни статус извршиоца, а тиме и превентивна и репресивна сврха прописаних санкција.

Имајући у виду напред наведено, то, без обзира на чињеницу што је дисциплински, а затим и кривични поступак вођен због догађаја који делом произилази из истих чињеница у конкретном случају није испуњен критеријум да су оба поступка вођена по „кривичној оптужби“ а што даље значи да се у погледу кривичног дела фалисификовање исправе из члана 357. став 1. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим, не ради о правноснажно пресуђеној ствари у смислу одредбе члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, окончањем дисциплинског поступка, па стога по налажењу Врховног касационог суда, нису постојале процесне сметње за вођење друге врсте поступка поводом готово истог животног догађаја, против овог окривљеног у конкретном случају кривичног поступка, а побијане пресуде нису обухваћене битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Ћетковића указује.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Ћетковић, у захтеву за заштиту законитости наводи да су у претходној фази овог кривичног поступка, на првом одржаном главном претресу саслушани као сведоци ЗЗ и ИИ, на чијим исказима се претходна осуда окривљеног АА за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ искључиво заснивала, а након укидања те пресуде предмет враћен на поновно суђење. У захтеву за заштиту законитости се наводи да наведени сведоци више не живе у Србији, већ у ..., и да је суд само формално покушао да их позове на претрес, након чега је, без обзира на противљене одбране, прочитао њихове исказе са позивом на одредбу члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, а да та законска одредба није могла да се примени, због чега су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из извештаја Министарства унутрашњих послова ПУ Сремска Митровица ПС Инђија од 06.11.2020. године произилази да је поводом поступања по акту Основног суда у Старој Пазови К 468/20, који се односи на уручење писмена за лица ЗЗ и ИИ обоје из ..., улица ..., утврђено, да одласком на наведену адресу патрола није затекла никога, да се на позиве нико није одазвао, да је провером кроз евиденције МУП-а установљено да ЗЗ има пријављено пребивалиште у ..., улица ..., као и да је истом расписана потрага, а да се одласком на адресу ИИ радом на терену и преко пријатељских веза дошло до сазнања да на тој адреси сведок живи.

Из извештаја МУП-а ДППУ Сремска Митровица, ПС у Инђији од 08.02.2021. године, поводом поступања по замолници Основног суда у Старој Пазови Пки 77/21 од 03.02.2021. године у вези уручења писмена за лице ЗЗ из ..., улица ... или ..., ... и ИИ из

..., улица ... или ..., ..., провером кроз ЈИС МУП-а Републике Србије утврђено је да ЗЗ и ИИ имају пријављене адресе у ..., улица ..., да одласком на адресу у ..., улица ... патрола није пронашла ЗЗ и ИИ, али је затекла ЈЈ са наведене адресе која је патроли изјавила да ова лица не живе на наведеној адреси и да јој нису познати, а да одласком на адресу у ..., улица ... патрола није пронашла ЗЗ и ИИ, већ је затекла закључану капију, док се на позиве полицијских службеника нико из куће није одазивао, и да у даљем раду по предмету патрола није дошла до других сазнања.

Из записника о главном претресу сачињеним пред Основним судом у Старој Пазови у предмету К 468/20 од 10.03.2021. године произилази да је на основу члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, а с обзиром на садржину извештаја ПС Инђија на страни 533 списка и страни 559 списка суд донео решење да се читају искази ЗЗ са стране 169 до 172 списка, са стране 257 до 259 списка и са стране 378 до 380 списка и искази ИИ са стране 178 до 180 списка и стране 259 до 260 списка, као и да су наведени искази прочитани.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да осим у случајевима посебно прописаним у овом закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саученика у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. овог законика, ако су испитана лица умрла, душевно оболела или се не могу пронаћи, или је њихов долазак пред суд немогућ или знатно отежан због старости, болести или других важних разлога.

По налажењу Врховног касационог суда читање претходно датих исказа сведока ЗЗ и ИИ обављено је у свему у складу са одредбом члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, јер и поред више покушаја суда да овим сведоцима уручи позиве са саслушање на главном претресу, позиви су остали неурчени, о чему је ПС Инђија доставила напред наведене извештаје, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Ћетковића, којима се указује да су искази ових сведока прочитани, а да за то нису постојали законски услови и да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Јовица Ковачевић у захтеву за заштиту законитости наводи да су побијане пресуде у односу на продужено кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се у том делу пресуде заснивају на фотокопијама записника о извршеним контролама на којим доказима се пресуда не може заснивати, јер фотокопије нису докази у кривичном поступку.

Из списка предмета произилази да су записници о извршеној контроли Министарства спољне и унутрашње трговине и телекомуникације – Сектор тржишне инспекције – Одељење Сремска Митровица, Одсек ... број 334-00-00408/2014-06 од 04.02.2014. године (страна 112 до 115 и страна 116 до 119 списка предмета), број 343-334-00-00529/2014-06 од 02.10.2014. године (страна списка од 120 до 131), број 343-334-00-00364/2015-06 од 03.03.2015. године (страна 132 до 142 списка предмета) и број 273-334/611/2011-17 од 08.11.2011. године (страна 143 до 150 списка предмета), као налози

за инспекцијску контролу под наведеним бројевима начелника одељења Министарства пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде, потписани од стране окривљеног АА и оверени печатом.

Из списка предмета произилази да је вештак Милош Ивковић утврдио да је окривљени АА својеручно потписао записнике о контроли Министарства спољне и унутрашње трговине и телекомуникације – Сектор тржишне инспекције – Одељење Сремска Митровица, Одсек ... и то број 334-00-00408/2014-06 од 04.02.2014. године, број 343-334-00-00529/2014-06 од 02.10.2014. године, број 343-334-00-00364/2015-06 од 03.03.2015. године и број 343-334-00-00364/2015-06 од 03.03.2015. године и 273-334/611/2011-17 од 07.11.2011. године.

По налажењу Врховног касационог суда, иако бранилац окривљеног АА, адвокат Јовица Ковачевић у свом захтеву не прецизира на фотокопији ког записника се заснива првостепена пресуда, из списка предмета јасно произилази да су сви записници о извршеној контроли којима је окривљени АА извршио продужено кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. у вези члана 61. КЗ, као и налози за инспекцијску контролу Министарства спољне и унутрашње трговине и телекомуникације – Одељење Сремска Митровица, под наведеним бројевима потписани и оверени печатом од стране окривљеног АА, као начелника одељења. Наведени докази не представљају фотокопије већ је сачињавањем, потписивањем и печатањем тих записника окривљени АА управо извршио кривично дело, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Ћетковић, у захтеву за заштиту законитости наводи да се у радњама окривљеног описаним у првостепеној пресуди не стичу елементи кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, јер пресуда не садржи наводе да је окривљени предузимањем инкриминисаних радњи „стекао за себе или другог какву корист или причинио другоме какву штету“ због чега је побијаним пресудама учињена и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из тачке 1. изреке првостепене пресуде којом је окривљени АА оглашен кривим произилази да је окривљени у време на начин и на месту ближе описано у изреци те пресуде, прекорачењем граница свог службеног овлашћења прибавио себи корист у новцу у укупном износу од 500 евра, што представља противвредност 57.121,06 динара, тако што је без издатог службеног налога за контролу вршио контролу малопродажних објеката СТР „ББ“, при чему је наводио власници радње оштећеној ЗЗ да ће он приликом контроле наћи неправилности, па јој је тражио 100 евра за сваку контролу како те неправилности не би констатовао у записник и подносио прекршајну пријаву против ње, те је сачинио више записника о контроли уносећи у те записнике бројеве налога сектора тржишне инспекције који се нису односили на тај привредни субјект или не на СТР „ББ“ и на тим адресама, за које је записнике оштећена ЗЗ изузев поводом записника од 21.09.2015. године предавала оптуженом по сваком записнику 100 евра, тако што су она и њен супруг одлазили на кућу на адресу оптуженог у ..., улица ..., где му је оштећена предавала новац, при чему је окривљени био способан да

схвати значај свог дела, да управља својим поступцима, свестан свога дела, његове забрањености и хтео његово извршење.

Чланом 359. став 1. КЗ, прописано је да службено лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог, казниће се затвором од 6 месеци до 5 година.

По налажењу Врховног касационог суда, из радњи извршења кривичног дела окривљеног АА описаног под тачком 1 изреке првостепене пресуде јасно произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела из члана 359. став 1. КЗ – да је окривљени АА као службено лице – тржишни инспектор прекорачењем граница свог службеног овлашћења прибавио себи корист у новцу у динарској притиввредности од 500 евра на начин како је то описано у изреци те пресуде, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног, адвоката Предрага Ћетковића, од стране Врховног касационог суда којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Ћетковић у захтеву наводи да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер су у првостепеној пресуди изостављени наводи из оптужног предлога: „недоказане и непотребне“ чиме је изостављено да је окривљени ЗЗ, власници СТР „ББ“ из ... прибавио какву корист да се против ње не поднесе прекршајне пријаве због евентуалних неправилности у пословању, да јој је нанео какву штету доводећи исту у заблуду да има налог за контролу, да јој је лажно приказао да он поседује налоге за контролу итд. Браниоци окривљеног АА адвокат Предраг Ћетковић и адвокат Јовица Ковачевић у захтевима наводе и да је суд променио и бланкетну норму Закона о трговини, у односу на ону која је наведена у оптужном акту, на који начин је такође учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Наводе садржане у захтевима за заштиту законитости, браниоци окривљеног АА истицали су и у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге да у конкретном случају им је повређен објективни идентитет између оптужбе и пресуде (страна 6 став 4 другостепене пресуде) које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Ћетковића, која је такође наведена као разлог за подношење захтева, јер наведена повреда закона није образложена.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену истакнуте повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА,

адвоката Предрага Ћетковића, јер је наведена повреда образложена оценом доказа и чињеница у овом кривичном поступку од стране браниоца окривљеног што би, по ставу браниоца водило другој правној квалификацији кривичног дела, и постојању апсолутне застарелости кривичног гоњења, с озбиром да погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену истакнуте повреде члана 388. став 4. и 5. ЗКП, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Ћетковића, јер наведена повреда закона не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић